ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΠΟΝ

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» 14/1/61

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΕΡΤΕΝ ΔΕΝ ΕΚΛΕΙΣΕ ΕΙΣΕΤΙ

Δηλώνει ὁ κ. Θ. Ὑψηλάντης

Ὁ κ. Θ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ
ὁ παραιτηθεὶς πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μπόν.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΨΕΥΔΕΣΤΑΤΟΥΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ κ. ΑΒΕΡΩΦ.-ΒΑΡΕΙΑΙ ΜΟΜΦΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

«ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΤΩΡΑ ΠΑΣΤΡΙΚΩΤΕΡΑ» ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

ΜΠΟΝ, 13. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ὁ κ. Ὑψηλάντης ἐγένετο σήμερον δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας κ. Λύμπκε, τοῦ καγκελλαρίου Ἀντενάουερ, τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. κ. Μπρεντάνο καὶ Κάρστενς, τερματισθείσης οὕτω τῆς ἐπισήμου ἰδιότητός του ὡς πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Ὑψηλάντης παρέσχε τὴν ἀκόλουθον ἀποκαλυπτικὴν συνέντευξιν πρὸς τὴν «Ἐλευθερίαν»:

Εἰς ἐρώτησίν μου διὰ ποίους λόγους παρῃτήθη ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησεν: «Ἡ ἀπόφασίς μου ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα σειρᾶς γεγονότων τὰ ὁποῖα ἀπὸ μακροῦ μὲ ἔπεισαν ὅτι ἡ συνεργασία μου μετὰ τῆς παρούσης κυβερνήσεως εἶναι ἀδύνατος».

Εἰς ἐρώτησίν μου «ποία ἡ θέσις σας ἔναντι τοῦ κειμένου τοῦ κ. Ἀβέρωφ;» ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησε:

«Ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον τοῦ κειμένου εἶναι ψευδέστατον».

Εἰς ἐρώτησίν μου ἐὰν μὲ τὴν φράσιν του ὅτι ἡ κυβέρνησις προτάσσει τὸ κομματικὸν ἔναντι τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὑπενόει τὴν ὑπόθεσιν Μέρτεν, ἀπήντησε:

«Μάλιστα. Δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως εἶναι νὰ μεταβάλῃ εἰς κυβερνητικὸν ἕνα κομματικὸν ζήτημα, ἰδική μου ὅμως ἀποστολὴ ὡς πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἶναι νὰ μὴ γίνῃ τὸ ζήτημα ἐθνικόν».

Εἰς ἐρώτησίν μου ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως Μέρτεν ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησε:

«Ἡ ὑπόθεσις δὲν ἔκλεισεν ἀκόμη, ἑπομένως ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ὁμιλήσω».

Εἰς ἐρώτησίν μου ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις ἀνέλαβε τὴν πρεσβείαν, ἀπήντησεν: «Ἐδέχθην νὰ ἔλθω εἰς τὴν Μπὸν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι, περιβεβλημένος μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς κυβερνήσεως, θὰ ὑποδείξω τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἀξιοποίησιν τῆς προσφορᾶς, δεδομένου τοῦ γερμανικοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν Ἑλλάδα. Μετ' ὀλίγον διεπίστωσα ὅτι ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ ἐστερεῖτο σαφοῦς ἀντιλήψεως, ἐπιδιώξεων καὶ προσανατολισμοῦ ὡς πρὸς τὴν συνεργασίαν μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ ὑπέβαλα, συνεπῶς, τὰς σχετικὰς εἰσηγήσεις ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ κυβέρνησις εἴτε ἀπέφευγε νὰ ἀπαντήσῃ, εἴτε ἐφαίνετο συμφωνοῦσα».

Εἰς ἐρώτησιν, ποῖαι συμφωνίαι συνήφθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησεν, ὅτι αἱ προσπάθειαι ἔτειναν εἰς τὴν κατάρτισιν συμβατικοῦ πλαισίου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναπτυχθοῦν ἀπροσκόπτως πρὸς ὄφελος ἀμφοτέρων αἱ ἑλληνογερμανικαὶ σχέσεις. Ἀλλ' εἰς τὰς ἐνεργείας του προσέκρουσεν εἰς ἐπιμόνους καὶ ἀνεξηγήτους δυσκολίας.

«Πάντως — ἐτόνισεν ὁ κ. Ὑψηλάντης — ἠμπορῶ νὰ εἶμαι εὐτυχής, διότι ὑπεγράφη, χωρὶς δυστυχῶς νὰ ἔχῃ κυρωθῇ ἀκόμη ἡ συμφωνία παροχῆς 115 ἑκατομμυρίων μάρκων δι' ἀποζημίωσιν τῶν Ἑλλήνων θυμάτων τῆς κατοχῆς».

Εἰς ἐρώτησιν, ἐὰν ἐπραγματοποιήθησαν ὅσα ὑπεσχέθη ὁ κ. Κανελλόπουλος εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὸ 1960, ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησεν: «Ἐρωτήσατε ἐπ' αὐτοῦ τὸν κ. Κανελλόπουλον».

Εἰς ἐρώτησίν μου περὶ τῆς σημασίας τοῦ ὑπαινιγμοῦ περὶ Ζήμενς εἰς τὸ κείμενον τοῦ κ. Ἀβέρωφ, ὁ κ. Ὑψηλάντης ἐδήλωσεν:

«Κάθε νύξις περὶ ἀναμίξεώς μου εἰς τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ζήμενς εἶναι καθαρὰ κακοβουλία, χαρακτηριστικὴ τῶν μεθόδων τῆς παρούσης κυβερνήσεως. Ὁ κ. ὑπουργός, φαντάζομαι, ἐννοεῖ τὴν ἐγκατάστασιν θερμοηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου εἰς τὴν Μεγαλόπολιν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἐκεῖ λιγνίτου. Τὸ ζήτημα τοῦτο συνεζητήθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν Φεβρουάριον μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ γερμανικῆς ἀντιπροσω-

← ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΕΡΤΕΝ ΔΕΝ ΕΚΛΕΙΣΕ ΑΚΟΜΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

πείας, τὸν Ἀπρίλιον δὲ μετὰ τῆς Ζήμενς».

Εἰς ἐρώτησιν, διατί καθυστέρησε νὰ ὑπογραφῇ ἡ σύμβασις περὶ [illegible] ἐπενδύσεων, ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησε: «Προφανῶς συνεπείᾳ τῆς καθολικῆς ἀναποφασιστικότητος τῆς κυβερνήσεως».

Εἰς ἐρώτησιν: Ποῖος ὁ ρόλος τοῦ ΟΒΑ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνογερμανικῆς βιομηχανίας, ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησε: «Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ΟΒΑ δὲν γνωρίζω ἐὰν ἡ διοίκησίς του ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς γερμανικῆς βιομηχανίας. Ἴσως δὲ νὰ ἀποτελῇ σύμπτωσιν τὸ ὅτι ἀντιπρόσωποι τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπεσκέφθησαν τὸ Παρίσι, τὰς Βρυξέλλας καὶ τὸ Λονδῖνον».

Εἰς τὴν ἐρώτησιν: «Εἰς τὸ κείμενον τῆς παραιτήσεώς σας ἀναφέρετε, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐκώφευσε συστηματικῶς εἰς τὰς ἐκκλήσεις διὰ τὴν στοιχειώδη περίθαλψιν καὶ προστασίαν τῶν συμφερόντων χιλιάδων ἐργατῶν καὶ φοιτητῶν. Ἠμπορεῖτε νὰ προβῆτε εἰς σχετικὰς διευκρινίσεις;», ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησεν:

«Ἐπεκράτησε πλήρης ἀδιαφορία εἰς βαθμὸν ὥστε ἐπετράπη νὰ αναχωροῦν οἱ ἐργάται μετανάσται. Ἐξέφρασα τὴν γνώμην, ὅτι προτοῦ γίνῃ οἱαδήποτε ἀποστολὴ ἐργατῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν ἐνταῦθα ὑπηρεσίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐμερίμνων διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν ἐγκατάστασίν των ὡς καὶ τὴν ἐξασφάλισιν ἐπαφῆς μὲ τὴν πατρίδα. Ἐννοεῖται μέχρι τῆς ἀφίξεώς των οἱ ἐργάται θὰ ἔπρεπε νὰ τυγχάνουν ἐπιβλέψεως καὶ περιθάλψεως ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν.

Ἡ τραγικὴ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν φθάνουν εἰς Μόναχον, χρῄζοντες ἰατρικῆς περιθάλψεως ἀποδεικνύει τὴν ἔλλειψιν καὶ στοιχειώδους ἐνδιαφέροντος.

Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν οἱ ἐργάται ἐξηπατήθησαν ὑλικῶς ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἀδιαφορίας, ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησεν καταφατικῶς. Καὶ προσέθεσε: «Καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς ἐπιβραδύνσεως τῆς συμπληρώσεως τῆς ὁριστικῆς συμβάσεως, τὴν ὁποίαν εἰσηγήθην. Οὕτω ἡ μισθολογικὴ ἐξίσωσις πρὸς τοὺς Γερμανοὺς ἐργάτας ἐξαρτᾶται ἀπὸ καταλογισμοὺς ἐπὶ ἐξάμηνον.

Ὡς πρὸς τοὺς λόγους τῆς ἐπιδειχθείσης ἀδιαφορίας ὁ κ. Ὑψηλάντης εἶπεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἰσχυρίζετο ὅτι στερεῖται πιστώσεων, καθ' ἣν στιγμὴν διὰ τὰς ἀορίστους κομματικὰς ἀποστολὰς ἐξοικονόμησε κονδύλια.

Εἰς ἐρώτησίν μου ἐὰν προέβη εἰς σχετικὴν διαμαρτυρίαν ἀπήντησεν, ὅτι ἔκαμεν ἔκκλησιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ αἰσθήματα τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' εἰς μάτην.

Ἐρωτηθεὶς ἐὰν φρονῇ ὅτι εἶναι κοινωνικῶς ὀρθὴ ἡ πολιτικὴ ἀποστολῆς ἐργατῶν εἰς τὴν Γερμανίαν ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησε:

«Θὰ προτιμοῦσα νὰ ἐξαντλήσωμεν πρῶτον τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας μὲ τὴν βοήθειαν τῶν συμμάχων. Κατόπιν καὶ μόνον ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ περίσσευμα ἐργατικῶν χειρῶν, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ σκεφθῶμεν νὰ ἀποστείλωμεν ἐργάτας εἰς τὸ ἐξωτερικόν».

Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν ὑπάρχῃ περιθώριον περαιτέρω γερμανικῆς οἰκονομικῆς συμπαραστάσεως, ὁ κ. Ὑψηλάντης ἐδήλωσεν:

«Ἐφ' ὅσον ἀποκατασταθῇ ἡ πίστις τοῦ κράτους καὶ τηρηθοῦν ἀπολύτως τὰ συμφωνηθέντα, τότε καὶ ἐν συναρτήσει μὲ τὴν κατάρτισιν σαφοῦς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, θὰ δημιουργηθοῦν αἱ προϋποθέσεις ἀξιοποιήσεως τῶν πιστώσεων».

Ἐρωτηθεὶς ἐὰν γνωρίζῃ κατὰ πόσον ἔχουν καταρτισθῆ σχέδια καὶ μελέται, ὁ κ. Ὑψηλάντης ἀπήντησεν, ὅτι κατὰ τὴν διετῆ παραμονήν του εἰς Μπὸν οὐδὲν τὸ συγκεκριμένον ὑπῆρξε.

Εἰς ἐρώτησιν, εἰς ποῖον στάδιον εὑρίσκονται αἱ ἑλληνο-γερμανικαὶ σχέσεις εἶπεν: «Αἱ διαθέσεις τῆς Γερμανίας κατὰ τὸ 1959 ἦσαν ἄρισται. Ἤδη λόγῳ τῆς πολιτικῆς τῆς παρούσης ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐχειροτέρευσαν. Δὲν ἐπεθύμουν νὰ τερματίσω τὴν ἐνταῦθα ἀποστολήν μὲ ἀποτυχίαν, ἐξ ὑπαιτιότητος ἄλλων καὶ δι' αὐτὸ παρῃτήθην».

Τέλος ἐρωτηθεὶς πῶς αἰσθάνεται μετὰ τὴν παραίτησίν του ἀπήντησε μονολεκτικῶς: «Παστρικώτερα».

Β. ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΑ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΔΡΑΜΑ

Ἀποτελεῖ μίαν πτυχὴν τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς ἄγνωστον εἰς τὸ πολὺ κοινὸν ἡ ὑπόθεσις τῶν βοηθῶν ἰατρῶν τῶν νοσοκομείων, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ἐν ἀπεργίᾳ ἀπὸ προχθές. Πρέπει, λοιπόν, νὰ γνωσθῇ εὐρύτερον διὰ νὰ σχηματίσουν ἰδίαν ἀντίληψιν καὶ οἱ πολῖται, οἱ ὁποῖοι ἴσως δὲν βλέπουν μὲ εὐμένειαν τὴν ἀπεργίαν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα — ὅπως καὶ εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας — διὰ νὰ σπουδάσῃ κανεὶς ἰατρικὴν χρειάζεται 6 χρόνια. Κατόπιν πρέπει ν' ἀποκτήσῃ κάποιαν εἰδικότητα. Καὶ πρὸς τοῦτο ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ ὡς βοηθὸς ἐπὶ 3—4 ἔτη (ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος) εἰς ἀντίστοιχον κλινικὴν νοσοκομείου κρατικοῦ ἢ νοσοκομείου ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ὅταν συμπληρώσῃ αὐτὴν τὴν τριετίαν ἢ τετραετίαν ὑποβάλλεται εἰς νέας ἐξετάσεις καὶ εἶναι πλέον εἰδικευμένος ἰατρὸς — χειροῦργος, παθολόγος, νευρολόγος, μικροβιολόγος κλπ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰδικεύσεώς του ὁ βοηθός, ὁ ὁποῖος καλεῖται «ἐξωτερικὸς βοηθός», προσφέρει θετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν κλινικήν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ εἰδικεύεται. Καὶ λαμβάνει τί; Ἂν τὸ νοσοκομεῖον εἶναι ἰδιωτικοῦ δικαίου δὲν λαμβάνει τίποτε. (Ἀπὸ τινος μόνον, οἱ τρεῖς ἀρχαιότεροι ἐξωτερικοὶ βοηθοὶ ἔχουν ἕνα πιάτο φαγητὸ τὴν ἡμέραν. Οἱ ὑπόλοιποι, οὔτε αὐτό). Ἂν τὸ νοσοκομεῖον εἶναι κρατικόν, τότε οἱ δύο ἀρχαιότεροι ἐξωτερικοὶ βοηθοὶ εἶναι προνομιοῦχοι. Παίρνουν 450 δραχμὲς τὸν μῆνα! Οἱ ἄλλοι, μηδέν.

Ἅμα ἀποκτήσῃ — ὑπὸ αὐτοὺς τοὺς ὅρους — τὴν εἰδικότητά του ὁ ἰατρὸς ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὡς «ἐσωτερικὸς» πλέον βοηθὸς διὰ νὰ γίνῃ κάποτε ἐπιμελητὴς κλπ. Καὶ τότε ἔχει μισθόν. Πόσος ὅμως εἶναι ὁ μισθὸς αὐτὸς — ἔπειτα ἀπὸ δέκα τουλάχιστον ἔτη σπουδῶν καὶ ἀσκήσεως, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ δύο τῆς στρατιωτικῆς θητείας; Δύο χιλιάδες διακόσιαι (ἀριθ. 2.200) δραχμαὶ καθαραὶ — ὅσον καὶ τοῦ γραμματέως α'. Ἔναντι τοῦ ἡγεμονικοῦ αὐτοῦ μισθοῦ ὑποχρεοῦται νὰ διημερεύῃ τρὶς τῆς ἑβδομάδος καὶ «διημέρευσις» σημαίνει συνεχῆ ἐργασίαν ἀπὸ τὰς 7.30 τὸ πρωΐ, ἕως τὰς 5.30 μ.μ. τῆς ἄλλης ἡμέρας! Ὅταν δὲν «διημερεύῃ» θεωρητικῶς ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ ἀπὸ τὰς 7.30 π.μ. ἕως τὰς 2 μ.μ., ἀλλὰ τὸ «ὡράριον» αὐτὸ ποτὲ δὲν τηρεῖται. Οὔτε ὑπερωρίαι τοῦ ἀναγνωρίζονται, οὔτε πρόσθετος ἀμοιβὴ διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐξαιρεσίμους ἡμέρας. Ἰατρεῖον ἰδικόν του ν' ἀνοίξῃ ὁ ἐσωτερικὸς βοηθὸς δὲν δικαιοῦται ἐκ τοῦ κανονισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐδικαιοῦτο, θὰ τοῦ ἦτο πρακτικῶς ἀδύνατον, ἐλλείψει χρόνου. Ὑπάρχουν σήμερον ἐσωτερικοὶ βοηθοὶ ἀπὸ δεκαετίας εἰδικευθέντες (οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀναλώσῃ 20 ἔτη εἰς σπουδάς, εἰδίκευσιν καὶ ὑπηρεσίαν καὶ εἶναι τώρα 40 ἐτῶν), ποὺ πρέπει νὰ ζήσουν μὲ αὐτὰς τὰς 2.200 δραχμάς.

Δὲν φανταζόμεθα νὰ ὑπάρχῃ ἄλλη κατηγορία ἐπιστημόνων, ἡ ὁποία νὰ τυγχάνῃ παρομοίας μεταχειρίσεως. Ἔχουν, λοιπόν, ὅλα τὰ δίκαια τοῦ κόσμου μὲ τὸ μέρος των καὶ οἱ ἐξωτερικοὶ καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ βοηθοὶ τῶν νοσοκομείων, οἱ ὁποῖοι κατῆλθον εἰς ἀπεργίαν. Καὶ τί ζητοῦν;

Οἱ ἐξωτερικοὶ — οἱ εἰδικευόμενοι — τῶν νοσοκομείων ἰδιωτικοῦ δικαίου ζητοῦν αὐτὰς τὰς περιφήμους 450 δραχμάς, ποὺ λαμβάνουν οἱ τῶν κρατικῶν νοσοκομείων. Καὶ φυσικὰ δι' ὅλους καὶ ὄχι μόνον διὰ τοὺς δύο ἀρχαιοτέρους. Ζητοῦν, ἐπίσης, νὰ καθορισθῇ καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἕνα πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεώς των, διότι πρόγραμμα δὲν ὑπάρχει καὶ ὅλα γίνονται κατὰ τὰ κέφια τῶν μεγάλων.

Οἱ ἐσωτερικοὶ ζητοῦν νὰ τοὺς καθορισθῇ ἕνας ἀξιοπρεπὴς μισθὸς ἐπιστήμονος εἰδικευμένου: ὁ πενταπλάσιος τῆς ἀμοιβῆς ἑνὸς ἀνειδικεύτου ἐργάτου, δηλαδὴ γύρω ἀπὸ τὰς 6.000 μηνιαίως, ποὺ θ' ἀποτελοῦν καὶ τὸ μόνον εἰσόδημά των, διότι δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα ν' ἀσκήσουν τὴν ἰατρικὴν καὶ ἰδιωτικῶς. Ζητοῦν, ἐπίσης, νὰ ὑπάρχῃ ὑγιὴς ἀναλογία μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλινῶν μιᾶς κλινικῆς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐσωτερικῶν βοηθῶν. Διότι καὶ ἐδῶ γίνεται ἀπὸ πολλὰ νοσοκομεῖα ἐξαντλητικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν βοηθῶν, ποὺ ἀποβαίνει καὶ εἰς βάρος των καὶ εἰς βάρος τῆς δημοσίας ὑγείας.

Δὲν εἶναι δραματικὴ ἡ θέσις τῶν ἀπεργῶν βοηθῶν καὶ λογικώτατα τὰ αἰτήματά των; Ἡ κοινὴ γνώμη ἔχει τώρα τὰ στοιχεῖα, ποὺ τῆς χρειάζονται διὰ νὰ κρίνῃ.